

Bertjan van de Lagemaat: 'Ik heb geen heimwee, want ik ben thuis in de eigen kerk in Londen'

STANDPLAATS LONDEN

Bertjan van de Lagemaat

Twee weken geleden was ik even terug in Nederland met mijn twee zoons. De scholen hadden hier in Engeland vakantie, een goede gelegenheid dus. We gingen dit keer met zijn drieën. Mijn echtgenote moest gewoon werken, mijn ene dochter ging met school op watersportkamp in Cornwall en de andere dochter had een danswedstrijd. We hadden dus ook gewoon thuis kunnen blijven in Woking, maar de jongens hadden behoefte om de familie op te zoeken en vooral om weer even in Nederland te zijn. Mijn oudste zoon die naast mij in de auto zat maakte, toen we de Nederlandse grens passeerden, een foto van het grensbord. Het bord met 'Nederland' erop, werd direct op zijn Snapchat en Instagram-account gepost. Hij was weer even thuis – en dat moest iedereen weten.

Genoten

Toen we een paar dagen later de terugweg aanvaardden, met een zak dropjes en krentenbollen tussen ons in, en een tas met ontbijtkoek, vlokken, en suikerbrood in de achterbak, verklaarden beide zoons dat ze heel blij waren dat het gelukt was om deze trip te maken. Ze hadden genoten van de paar dagen Nederland en mijn jongste zoon riep vanaf de achterbank: 'Papa, nu kunnen we er weer tegen tot Kerst...'

Beide zoons hebben het prima naar hun zin in Engeland en zeker de jongste heeft eigenlijk geen echte herinneringen aan de tijd dat hij in Nederland woonde. Hij was nog géén twee jaar oud toen wij naar Engeland verhuisden, dus een thuis in Nederland heeft hij eigenlijk niet.

Wel bijzonder dus dat hij zich zozeer Nederlander voelt en af en toe een paar dagen Nederland nodig heeft voor zijn gevoel. Voor mijzelf voelde dat helemaal niet zo sterk. Natuurlijk vond ik het leuk om mijn familie te zien, maar ik ervoer niet die behoefte die ik bij mijn zoons terugzag.

Raar eigenlijk, dacht ik bij mezelf. Maar gedurende de afgelopen week viel het een en ander op zijn plek. Ik realiseerde me dat het verschil in behoefte aan Nederland tussen mij en mijn zoons er vooral in zit dat ik in mijn werk – en met name in mijn ontmoetingen – nog iedere week volop met Nederland bezig ben.

Afgelopen woensdag zat ik aan tafel voor een lunch op de residentie bij Karel van Oosterom, de Nederlandse ambassadeur. Hij had mij, samen

Bertjan van de Lagemaat, derde van links, met het comité dat Koningsdag organiseerde. Foto: Bertjan van de Lagemaat

met andere bestuursleden van het Dutch Centre, uitgenodigd om ons te bedanken voor de rol die het Dutch Centre in Londen speelt.

Al meer dan tien jaar bieden we Nederlandse artiesten, kunstenaars en musici een plaats om op te treden in Londen in de Nederlandse Kerk. En daarmee bieden we vooral ook Nederlanders in het Verenigd Koninkrijk een plek om even thuis te komen. Door bijvoorbeeld een concert van Herman van Veen te bezoeken of zoals aankomende zaterdag de finalisten van het Leids Cabaret Festival in Londen te zien optreden.

Koningsdag

De dag erna, op donderdag nam ik de metro richting Bermondsey aan de Londense zuidoever van de Theems. Daar zit sinds kort, aan de

Bermondsey Beer Mile, een Nederlands café met de speelse naam 'It ain't much, if it ain't Dutch'. Ze hebben meer dan dertig verschillende Nederlandse bieren op de tap. Onder het genot van een witbiertje en Nederlandse borrelhapjes evalueerden we met het organiserend comité de door ons georganiseerde Koningsdag in en rond de Nederlandse Kerk.

Ook dit jaar kwamen daar weer meer dan duizend, in oranje geklede mensen op af, die zich konden laven aan echte Hollandse lekkernijen, kinderspellen, een vrijmarkt en vooral veel gezelligheid.

Waar mijn zoons hier in Woking alle weken doorbrengen in een Engelse zetting, op een Engelse school, met Engelsprekende vriendjes en vriendinnetjes, ben ik voortdurend aan het werk te midden van Nederlan-

Als ik behoefte heb aan Nederland, en een beetje heimwee heb, hoef ik niet ver te reizen

ders. Ik spreek voornamelijk Nederlands en het gaat in mijn werk vaak over Nederland. De Nederlandse Kerk voelt voor veel mensen hier in Londen ook als een klein stukje Nederland in het midden van de City.

Een bezoek aan de kerk, voor een kerkdienst, Koningsdag of een evenement van het Dutch Centre is dan ook altijd een beetje thuiskomen.

Als ik dus behoefte heb aan Nederland, en een beetje heimwee heb, hoef ik niet ver te reizen. Ik hoef alleen de drempel van de kerk over te stappen, want dan ben ik thuis.

In de rubriek 'Standplaats' vertellen Nederlanders die vanuit hun geloof in het buitenland actief zijn over hun ervaringen, Bertjan van de Lagemaat is predikant in de Nederlandse Kerk in Londen.